

Mál nr. 388/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.

Nafn vátryggingartaka (X)

Slysaflugtak vátryggingaréttar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. október 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags 23. október 2024, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M með bréfi dags. 22. nóvember 2024, ásamt yfirlýsingu dags 8. nóvember 2024.
4. Viðbótarathugasemdir V með tölvupósti dags. 27. nóvember 2024.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V dags. 16. nóvember 2023 kemur fram að hinn 24. júní 2023 hafi M verið við vinnu sína þar sem hún sinni aðhlynningu fatlaðra. M lýsir atvikum þannig að hún hafi verið ásamt öðrum starfsmanni að aðstoða þungan skjólstaðing upp í rúm fyrir nóttina en skjólstaðingurinn sé með lömum og bundinn við hjólastól. M lýsir síðan atvikum þannig: „Við það að velta honum og toga í silkilak undir honum fékk ég hnykk á hrygginn. Ég hélt ég hefði fengið slæmt þursabit og hlúði að verkjunum með hitabakstri og kælingu.“ M lýsir því síðan að hún hafi leitað á heilsugæslu vegna verkja hinn 29. júní 2023, síðan á bráðamóttöku og 2. júlí 2023 hafi komið fram eftir myndatöku að M væri með brjóska í baki. Í tilkynningu til Vinnueftirlitsins er atvikum þannig lýst af hálfu X: „Var að aðstoða þungan einstakling upp í rúm, við það að velta honum og toga í silkilag sem þarf mikinn kraft, fékk hún hnykk í hrygg.“ Í læknisfræðilegum gögnum kemur fram að M lýsir því að hún hafi fengið slæman hnykk í vinnunni sem hafi leitt til bakverkja. Í viðbótargögnum M fylgir síðan yfirlýsing samstarfsskonu M dags. 8. nóvember 2024 þar sem segir: „Ég staðfesti hér með að ég var ásamt [M] að aðstoða skjólstaðing, sem bundinn er við hjólastól, upp í rúm fyrir nóttina, en hann er lamaður á vinstri hlið líkamans. Þegar ég velti honum í átt að [M], þá valt hann of langt og þurfti [M] því að grípa hann. Fékk hún við það slink á bakið.“

M telur að hún hafi orðið fyrir slysi sem sé bótaskyldt úr slysátryggingu launþega X hjá V skv. skilgreiningu vátryggingarskilmála á slysi. Þannig sé óumdeilt að M hafi hlotið meiðsli á líkama hinn 24. júní 2023 og að það hafi gerst án vilja M. Einnig hafi um skyndilegan utanaðkomandi atburð að ræða þar sem M hafi ásamt samstarfsskonu sinni verið að taka við skjólstaðingi sem hafi þurft að velta við og þegar honum hafi verið velt of langt til hennar hafi hún þurft að grípa hann og það hafi verið sú skyndilega og utanaðkomandi breyting sem M hafi þurft að bregðast við. M telur ekki sýnt að tjón hennar hafi orðið vegna sjúkdóms eða innra ástands í líkama hennar.

V hefur hafnað bótaskyldu úr slysátryggingu launþega og vísar til skilgreiningar á slysi í 8. gr. vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega. Þar segi að með hugtakinu slys sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem vátryggður er og gerist án vilja hans. V vísar til þess að M þurfi samkvæmt almennum reglum vátryggingaréttar að sanna að tjón hennar falli undir gildissvið vátryggingarinnar. Vísar V einnig til dómaframkvæmdar þar sem til dæmis áreynsla eða ofraun á líkama hafi ekki verið talin til utanaðkomandi atburðar í skilningi slysaflugtaks vátryggingaréttar. V telur að miðaði við samtímagögn sem liggja fyrir um lýsingar á atviki hinn 24. júní 2023 verði ekki sannað að utanaðkomandi atburður hafi leitt til bakverkja M og vísar auk þess til þess að samkvæmt læknisfræðilegum gögnum hafi M átt sögu um bakverki á árinu 2015. V vísar til lýsingar M sjálfar í tjónstilkynningu þar sem hún kveðst hafa verið að velta skjólstaðingi og toga í silkilak þegar hún hafi fengið hnykk á bakið og lýsingu í sjúkraskrá bráðamóttöku þar sem komi fram að M hafi fengið tak í bakið hinn 24. júní 2023 þegar hún hafi verið að lyfta þungum einstaklingi. Í hvorugum þessum lýsingum sé utanaðkomandi atburði lýst. Það hafi ekki verið fyrir en í málskoti, 16 mánuðum eftir atvikið, sem því hafi verið lýst með öðrum hætti af hálfu M og sú lýsing sé ekki í samræmi við frumgögn málsins. V vísar til dómaframkvæmdar um að almennt hafi verið litið svo á að bakmeiðsli sem megi rekja til þess að þungum hlut sé lyft falli ekki undir slysaflugtakið sem og ef

meiðsli verða þegar tjónþoli beitir líkama sínum ranglega, ofreynslu eða að líkamshlutar gefi sig, sbr. dómur Hæstaréttar í máli nr. 286/2017 og í máli Landsréttar nr. 403/2023.

Í viðbótarathugasemdum M er vísað til yfirlýsingar samstarfskonu M dags. 8. nóvember 2024 um atvik og þar komi fram að M hafi fengið slynk á bak vegna þess að hún hafi þurft að grípa skjólstæðing sem samstarfskona hennar hafi velt of langt. Atak hafi þannig breyst vegna utanaðkomandi atvika, þess að skjólstæðingur hennar rann of langt og hafi slíkar aðstæður verið metnar sem utanaðkomandi, t.d. í dómi Landsréttar í máli 414/2020. Einnig bendir M á að lýsingar í sjúkraskrá M þegar hún kom á bráðamóttöku og í tjónstilkynningu hennar til V séu í nægu samræmi við að um utanaðkomandi atburð hafi verið að ræða og hafi nefnt utanaðkomandi þáttinn við heimilislækni sinn án þess að sú lýsing hafi ratað í sjúkraskrá hennar. Einnig vísar M til þess að hvergi komi fram í læknisfræðilegum gögnum að meiðsli hennar megi rekja til innra ástands líkama hennar eða að það hafi leitt til meiðslanna. Þar að auki sé staðfest af lækni að ekkert í fyrri sjúkrasögu hennar sé hægt að tengja við meiðsli eftir slysið.

Í viðbótarathugasemdum V koma fram mótmæli við því að framlagning yfirlýsingar samstarfsmanns M dags. 8. nóvember sl. hafi sönnunargildi í málinu þar sem hún komi fram um einu og hálfu eftir að atvik varð sem og tæpu ári eftir að V hafnaði bótaskyldu í málinu. V telur ítarlega samtímalýsingu M sjálftrar hafa sönnunargildi og seinni tíma skýringar hafi ekki gildi í málinu.

Álit.

Ágreiningur þessa máls hverfist um hvort sannað sé að meiðsli á líkama M hafi orðið við tjónatburð sem fellur undir gildissvið slysátryggingar launþega hjá V. Skilyrði þess að um slys sé að ræða í skilningi 8. gr. vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega eru meðal annars að meiðsli megi rekja til utanaðkomandi atburðar en ekki sjúkdóma eða annars innra ástands í líkama M. Við mat á því hvort sannað sé að utanaðkomandi atburður hafi leitt til meiðsla verður að meta þær upplýsingar sem liggja fyrir um aðdraganda tjónsatburðar.

Lýsing M sjálftrar af atvikum í tjónstilkynningu til V dags. 16. nóvember 2023 bendir til þess að hún hafi verið að toga í silkilak undir fötluðum skjólstæðingi sem M og samstarfskona hennar voru að aðstoða við að koma í rúm. Þær upplýsingar fara ekki að öllu leyti saman við seinni lýsingar, þ.e. lýsingu í málskoti og yfirlýsingu samstarfskonu M dags. 8. nóvember 2024, eða eftir að málskot barst nefndinni. Ágreiningur er um hvort nægilega sé sannað að M hafi hlotið meiðsli sín eingöngu vegna utanaðkomandi atburðar, eða hvort meiðslin sé hægt að rekja til innra ástands í líkama M.

Þegar litið er til heildarmats á gögnum málsins verður litið til þess að samtímagögn geyma lýsingu af því að M hafi verið að toga í lak, án þess að getið sé sérstaklega að hún hafi þurft að grípa þann einstakling sem hún var að aðstoða í greint sinn. M ber sönnunarbyrði um að atvik hafi verið með þeim hætti að utanaðkomandi atburður hafi átt sér stað. Hallann af sönnunarskortum um það ber M.

Í læknisfræðilegum gögnum kemur heldur ekki með skýrum hætti fram að þau meiðsli sem M fékk meðferð við séu þess eðlis að þau gætu ekki komið til nema vegna utanaðkomandi atburðar. Verður einnig að meta hallann af sönnunarskortum um það M í óhag.

Af framangreindu verður því ekki talið nægilega sannað að þau meiðsli sem M hlaut í vinnu sinni hafi verið slys í skilningi 8. gr. í vátryggingarskilmálum slysátryggingar launþega og á M því ekki rétt til bóta á grundvelli þeirra gagna sem fyrir nefndinni liggja.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 10. desember 2024.

rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir